

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

La un deceniu de arhipăstorire

La 25 noiembrie 1951, a fost instalat în scaunul Sf. Episcopii Ort. Rom. a Oradiei, P. S. Sa Valerian Zaharia, ales de către Marele Colegiu Electoral al Bis. Ort. Rom. în ziua de 11 noiembrie și hirotonit întru arhieru în ziua de 13 noiembrie 1951.

Vrut-a Atotputernicul Dumnezeu, ca la cîrma Episcopiei Oradea să fie adus Ierarhul, care se cerea pe măsura noilor trebuințe ale Bisericii noastre dreptmăritoare.

Intr-adevăr, Patria noastră prin actul istoric de la 23 august 1944, era îndreptată pe un făgaș nou. Suflul înnoitor cuprindea toate sectoarele de activitate.

Biserica avea și ea nevoie, la vremuri noi, de oameni noi, care sesizînd cu înțelepciune spiritul timpului, să o călăuzească cu pricepere și energie pe drumul cel nou.

Se impunea, ca preoții să fie îndrumați să se lapede de toate rezidurile trecutului și să fie antrenați în noul ritm de viață.

Dacă întregii preoțimi din Patriarhia Română, precum și credincioșilor se cerea o orientare nouă, în Ardeal și cu osebire în eparhia Oradiei, așteptau să fie soluționate probleme gingașe și variate.

„...voi fi propovăduitor cald și neobosit al înfrățirii între popoare. Ca purtător al mesagiului de pace, cuprins în cîntarea îngerească ce a răsunit deasupra leagănelui din Betleem: „Pe pămînt pace, între oameni bunăvoire”, voi fi un tenace propovăduitor și luptător pentru pace...”

„...Voi păstra cu sfințenie adevărurile de credință ale Sfintei Biserici Ortodoxe, așa cum ne-au fost nouă încredințate de Mîntuitorul nostru Iisus Hristos, de sf. Săi Apostoli și așa cum acestea se cuprind în Sf. Scriptură și în Sf. Tradiție...”

„...Nu voi da ochilor mei odihnă și genelor mele dormitare, pînă nu voi face ca să dispară pentru totdeauna „noi” și „voi” dintre ortodocșii vechi și reveniți...”

Astfel își contura în mod succint P. S. Sa Valerian programul de muncă în fața Măritului Colegiu Electoral, după ce a fost declarat ales.

Și cu aceste gînduri și hotărîrea de a le împlini pășește spre Eparhia țării celor trei Crișuri.

Au trecut de atunci zece ani...

Astăzi cînd, cuvîne-se să facem un recunoscător duhovnicesc popas spre a însemna pe răbojul vremii biruințele împlinirii acestor doriri, putem constata cu îndreptățită mîndrie, cît de gigantică și au-

reolată este munca Prea Sfinției Sale.

În acest răstimp P. S. Valerian s-a dovedit „străjerul neadormit al Bisericii, căruia Dumnezeu i-a dat sarcina să vegheze la mîntuirea credincioșilor” din această de Dumnezeu păzită Eparhie.

Credincios făgăduinței făcute și potrivit cerințelor vremii, P. S. Sa Valerian a primit ca o problemă de căpetenie, munca pe tărîm cetățenesc, sprijinirea năzuințelor poporului pentru o viață mai bună și mai îmbelșugată. Îndrumările date întru împlinirea tuturor datoriiilor cetățenești au găsit un puternic răsunset în inimile credincioșilor, care au pus în practică înțeleptele îndrumări cuprinse în predicile, pastoralele, conferințele rostite și valoroasele lucrări: „Pace și Libertate”, „Unele Probleme ale Războiului și Păcii”, „Soborul Popoarelor”, etc.

Prea S. Sa a făcut cunoscut clerului și credincioșilor, că statul de democrație populară contribuie la promovarea binelui obștesc, avînd și Biserica, printre altele, și acest obiectiv.

Această bogată activitate i-a fost recunoscută și răsplătită cu înalta apreciere a Guvernului prin decorarea cu „Steaua Republicii”, alegerea de deputat în Sfatul Popular al Regiunii, membru în Comitetul Național pentru Apărarea Păcii și membru în Comitetul Executiv al Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R., dar credem, cea mai mare răsplată îi este mulțumirea sufletească, că este ziditor al păcii și a Împărăției lui Dumnezeu pe pămînt.

Viața bisericească a Eparhiei, este strîns legată de Arhipăstorul ei.

P. S. Valerian s-a dovedit un cîrmuitor dibaci, care conduce corabia Bisericii orădene spre liman lin și mîntuitor, îndeplinindu-și cu deosebită rîvnă îndatorirea de propovăduitor suprem al adevărului dumnezeiesc și veghind neîncetat la îndrumarea și conducerea clerului și credincioșilor pe calea mîntuirii.

Serviciile divine, oficiate cu căldură și solemn, au avut darul să cimenteze legătura dintre credincioși și Sf. Biserică. Predicile rostite la diferite ocazii prilejuite de vizitații canonice, sfințiri de biserici, etc. au avut ca rezultat strîngerea și mai mult a rîndurilor în jurul Sf. Biserici, ducînd prin aceasta și pe mai departe făclia nestinsă a dreptei credințe.

Pastoralele P. S. Sale „tind spre dimensiuni și substanță de carte de învățură creștinească”, cum se exprimă un bun cunoscător.

Stilul înaripat al maestrului în arta scrișului face ca scrierile Sale pline de miez să fie gustate și foarte apreciate,

Aproape toate adevărurile de credință sînt expuse și apărute de P. S. Sa pe baza Sf. Scripturi, reușind să lămurească credincioșii asupra dreptei credințe ortodoxe, ferindu-i astfel de a cădea în mrejele propagandei sectare. Amintim din scrieri: Îndrumătorul Pastoral, Pastorală contra spiriților, Taina Mîntuirii Oamenilor, Burieni crescute la umbra Bisericii, Cartea de Rugăciuni, Flori Alese din Grădina Sf. Scripturi — Concordanța Biblică —, precum și Almanahul anual.

Vizitînd parohiile noastre din comunele în care se găsesc și alte naționalități și confesiuni, Prea Sfinția Sa nu uită niciodată să se intereseze și să întrețină discuții și cu deservenții celorlalte culte, contribuind și prin aceasta la realizarea înfrățirii tuturor în Duhul Evangheliei lui Hristos. Și roadele n-au întîrziat să se arate: s-a creat climatul de pace și bună înțelegere atît între preoții ortodocși și deservenții celorlalte culte, cît și între credincioșii noștri și cei de alte naționalități și confesiuni.

O problemă căreia P. S. Sa i-a acordat o grijă deosebită a fost aceea a consolidării unificării.

Vizitele P. S. Sale au lăsat puternice impresii în sufletele credincioșilor, după cum reiese și din următoarele aprecieri din rapoartele protopopilor: „...Credincioșii din Truț-Oaș, l-au primit cu multă dragoste pe Ierarhul canonic și au plecat la vetrele lor, cu sufletul înălțat, în urma povătuirilor duhovnicești...”; „...Și aici în Bocicău, P. S. Sa a fost primit și ascultat cu deosebită dragoste și însuflețire de către credincioșii prezenți, aceste solemnități soldîndu-se cu un spor vădit de consolidare a reîntregirii Bisericii noastre și lăsînd amintiri neșterse în sufletele tuturor celor prezenți”.

Cele de mai sus ni-L arată pe Ierarhul nostru iubit ca pe un desăvîrșit slujitor al lui Hristos și al Bisericii și în același timp un înflăcărat iubitor de Patrie, astfel că putem înțelege mărturisirea P. S. Sale cînd spunea: „Inima mi-o împart în două: jumătate pentru Patria Cerească și cealaltă jumătate pentru Patria pămîntească, R. P. Română”.

Așa-l dorim și așa-l vrem și de azi înainte pe Arhierul nostru și rostim dintru adîncul inimii, la începutul celui de al doilea deceniu de arhipăstorire:

„Întru mulți ani stăpîne!”

Pr. Popa Nichita

ȘTIRI

— *In țara noastră* învățământul s-a dezvoltat foarte mult. O singură comparație e grăitoare. În 1938—1939 la școlile de cultură generală, profesionale, tehnice și pedagogice, au fost înscriși 1.664.014 elevi, iar în 1960—1961 au fost înscriși 2.768.336, adică aproape de două ori mai mulți.

— *In preocupările* guvernului român construcția de locuințe ocupă un loc de frunte. Orașele, centrele muncitorești ale țării se dezvoltă continuu, pretutindeni se ridică blocuri de locuințe. Între anii 1956—1960 s-au construit din fondurile statului aproape 100.000 apartamente. Acum ritmul de construcții e tot mai viu. Până în 1965 se vor da în folosință oamenilor muncii 300.000 apartamente construite din fondurile statului.

— *In Uniunea Sovietică* există în prezent peste 380.000 de medici. Aceasta reprezintă o treime din numărul total al medicilor din întreaga lume, sau jumătate din numărul medicilor din Europa.

— *Cele două războaie mondiale* și actuala cursă a înarmărilor întreținute de cercurile imperialiste au costat omenirea 12 trilioane de dolari. Fiecare om ucis în timpul celui de-al doilea război mondial a adus monopolurilor din S.U.A. profituri în valoare de 1.100 dolari.

— *Venitul anual* pe cap de locuitor în America Latină este de 6 ori mai mic decât în S.U.A.

— *In Berlinul occidental* are loc cel mai mare număr de sinucideri din Europa. Din martie până în iunie a. c., poliția din Berlinul occidental a înregistrat 902 cazuri de sinucideri și încercări de sinucidere.

— *In Republica Democrată Germană* a fost brevetată fabricarea unor sticle care după golire sînt folosite în construcții în loc de cărămizi. Forma sticlelor este rectangulară, avînd o bază conică în interior. Aceste sticle se pot asambla foarte bine deoarece gîtul uneia intră exact în forma conică care se află la baza celeilalte, aflată în fața ei. Fețele exterioare sînt prevăzute cu caneluri, pentru a permite fixarea materialului adeziv folosit la zidit.

— *La Institutul* de terapie experimentală din Praga a fost produs un preparat de penicilină în tablete care a primit denumirea Fenaskopen. Spre deosebire de alte preparate, acesta este absorbit complet de organul digestiv al bolnavului, putînd fi folosit astfel foarte bine în locul injecțiilor.

Oțelării complet automatizate

Specialiștii sovietici lucrează în prezent, la proiectul unei oțelării complet automatizate, cu o capacitate anuală de 20—25 milioane tone — atît cît produc toate oțelăriile din Germania occidentală. Producția de oțel va fi realizată în convertizoare, avînd fiecare o capacitate de 1.000 tone. În interiorul oțelăriei, transportul pe calea ferată va fi înlocuit prin „convoaie automatizate”. Ea va fi înzestrată cu pompe de inducție și conducte subterane prin care fonta și oțelul vor fi antrenate de un cîmp magnetic mobil. În proiect se prevede, totodată, folosirea pe scară largă de agenți intensificatori ai procesului siderurgic, între care: gazul natural, oxigenul și temperaturi înalte.

Construirea de oțelării complet automatizate va contribui la sporirea în 20 de ani a producției anuale de oțel a U.R.S.S. la 250 milioane tone.

— Cercetători sovietici au reușit să solidifice păcura. Combustibilul negru e brichetat în cuburi, cu ajutorul unor prese speciale, fiind astfel ușor transportabil și depozitabil. Apoi, prin aplicarea unei presiuni anumite, păcura își poate recîștiga starea fluidă.

— Conform unei statistici publicate de U.N.E.S.C.O. în U.R.S.S. se traduc cele mai multe cărți, 52 la sută din ele fiind opere beletristice (literare) iar restul lucrări științifice. Franța se află pe locul al treilea, S.U.A. pe locul al zecelea, iar Anglia pe al cincisprezecelea.

Peste 20 de ani

— Cîteva date —

— În decurs de două decenii U.R.S.S. va dispune de forțe de producție atît de puternice cum n-a mai cunoscut vreodată nici o țară, va depăși nivelul tehnic al celor mai dezvoltate țări și va ocupa primul loc în lume în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. După numai 10 ani, volumul producției industriale a U.R.S.S. va spori de circa 2 ori și jumătate, iar după 20 de ani — de cel puțin 6 ori. În aceleași etape, producția anuală de energie electrică va ajunge pînă la 900—1.000 miliarde, respectiv pînă la 2.700—3.000 miliarde kilowați/oră. Paralel cu puternica industrie, se va crea o agricultură înfloritoare, multilateral dezvoltată și de o înaltă productivitate. Volumul total al producției agricole va crește în următorul deceniu de circa două ori și jumătate, iar la sfîrșitul celui de al doilea deceniu — de trei ori și jumătate, creîndu-se un belșug de produse fără precedent.

Cifrele sînt de-a dreptul uluitoare. Uniunea Sovietică va dispune de forțe de producție neegalate. Aceasta va constitui baza pentru transformarea treptată a relațiilor sociale socialiste în relații sociale comuniste, lichidîndu-se în același timp, în linii mari, deosebirile dintre oraș și sat.

Pe baza economiei puternice și multilateral dezvoltată, făurită prin munca eroică a poporului sovietic, în U.R.S.S. există astăzi toate posibilitățile pentru ridicarea treptată a bunăstării întregii populații. Sarcina — de importanță istorică mondială — este de a asigura în Uniunea Sovietică cel mai înalt nivel de trai în comparație cu orice țară a capitalismului.

În următorii 10 ani volumul venitului național al U.R.S.S. va spori aproape de două ori și jumătate, iar în 20 de ani — aproximativ de 5 ori. Veniturile reale pe cap de locuitor vor crește în 20 de ani de peste trei ori și jumătate. La sfîrșitul celui de-al doilea deceniu, fiecare familie va avea o locuință confortabilă; U.R.S.S. va deveni țara cu ziua de lucru cea mai scurtă; copiii vor fi întreținuți gratuit; locuințele și serviciile comunale vor fi folosite gratuit; se va trece treptat la alimentația publică gratuită în întreprinderi. În deceniul al doilea se va ajunge la un belșug de bunuri materiale și culturale pentru întreaga populație, vor fi create premisele materiale pentru ca, în perioada următoare să se încheie trecerea la principiul comunist al repartiției după nevoi. Iată cîteva din datele unui grandios program de ridicare a bunăstării poporului sovietic.

Cel mai înalt nivel de trai cunoscut vreodată de oameni!

Războaie...

— În studiul istorico-statistic „Războaiele și populația Europei” (Moscova, Sotsekghiz), autorul B. Uralnis face o comparație între urmările războaielor din secolele trecute și cele din prima jumătate a secolului XX: „Odinioară în secolele XVII și XVIII, cînd epidemiile de tifos, holeră și ciumă secerau armate întregi, numărul mediu al morților atîngea 30.000 și 40.000 pe an. În epoca capitalismului industrial, care cuprinde sîngeroasele războaie ale lui Napoleon, acest număr mediu a rămas la aproape același nivel. Dar în epoca imperialismului, numărul s-a mărit de 20 de ori față de secolele XVII și XVIII”. — Aceste pierderi uriașe apar neînsemnate față de ceea ce ar putea aduce un nou război. Pe teritoriul presupus ca principal teatru al unui război ca acela pe care forțele belicoase ale Occidentului ar

Vizita episcopului evanghelic

D. MITZENHEIM

In 16 și 17 septembrie a. c. episcopul evanghelic (luteran) D. Mitzenheim din Turingia (R. D. Germană) a făcut o vizită Bisericii evanghelice (luterane) C. A. din Sibiu.

La unele festivități au participat, ca invitați, și reprezentanți ai Arhiepiscopiei noastre. Astfel la recepția ce a avut loc la reședința Episcopiei luterane în seara zilei de 16 septembrie a. c., au luat parte: I. P. C. Pr. vicar Traian Belășcu, P. C. rector S. Vlad și Pr. Prof. N. Mladin. Cu această ocazie I. P. C. Pr. vicar Traian Belășcu a adus cuvîntul de salut al I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae și al Bisericii Ortodoxe ardelenene, accentuînd că pe noi, creștinii din diferite Biserici, ne unește astăzi nu numai credința în Iisus Hristos, ci și lupta pentru pace. Următorii poruncii Mintuitorului și năzuințelor popoarelor spre o viață mai bună, creștinii aduc contribuția lor la întărirea păcii în lume. Amintește apoi de Congresul creștinilor pentru pace, care a avut loc la Praga (R. S. Cehoslovacia) în iunie a. c., cînd creștinii din toate continentele s-a pronunțat pen-

vrea să-l dezlănțuie, teritoriul pe care trăiesc 800 milioane de locuitori, cifra minimă a celor ce ar fi uciși este apreciată de Uralnis la 500—600 milioane de oameni.

Aceeași cifră

În comunicatul Direcției Centrale de Statistică a U.R.S.S. aflăm că cu 5.500.000 a crescut numărul muncitorilor și funcționarilor sovietici în 1960 față de 1959.

Anul 1960, cel de-al doilea an al septenaliului, a fost un nou an al progresului tehnic. Noi întreprinderi și secții au fost complet sau parțial automatizate, înlocuind munca a mii și mii de muncitori. Cu toate acestea, societatea sovietică nu a cunoscut o descreștere a numărului de muncitori, dimpotrivă, ca și în anii trecuți, a sporit simțitor detașamentul oamenilor muncii ocupați în producție.

E și normal. Doar în comunicat se arată că în 1960 au fost date în exploatare 1.000 noi mari întreprinderi industriale. Multe altele și-au extins activitatea. La porțile lor se văd înșcripții: „Căutăm strungari, laminori, meșteri, ingineri”... În orînduirea socialistă, dreptul la muncă este o realitate, asigurată de dezvoltarea continuă a economiei și culturii.

Aceeași cifră a fost publicată de șeful Biroului de statistică a muncii din S.U.A., Wolfbein. El a arătat că în ianuarie 1961 numărul șomerilor din S.U.A. — atînge 5.500.000. „Numărul cererilor de ajutor de șomaj — a declarat Wolfbein — arată însă că în realitate numărul șomerilor este și mai mare”.

Un ziarist american scrie:

„În fața clădirilor unde se află birourile pentru plata ajutoarelor de șomaj se văd cozi lungi. Situația șomerului devine imposibilă atunci cînd încetează să mai primească acest ajutor. Pînă la acea dată familia unui șomer este înglodată în datorii. Termenul de plată a chiriei și alte ferme de plată sînt depășite. În prezent în țară la fiecare 1.000 de muncitori 68 caută zadarnic de lucru”.

5.500.000. Aceeași cifră, dar ea spune multe despre două lumi: una a progresului, alta a șomajului.

Autocamion cu gaze naturale

La uzinele „Lihaciov” din Moscova a început fabricația unui tip de autocamion care folosește drept combustibil gaze naturale. Greutatea camionului, împreună cu un tub de gaze lichiefiate de 200 kg este de 4480 kg. El poate transporta 4 tone. Consumul este de 32 kg gaz lichiefiat la 100 km.

tru dezarmare generală și totală, pentru tratative, pentru pace. Salută în d. episcop M. Mitzenheim pe luptătorul pentru pace și prietenie, care a fost decorat — cu ocazia împlinirii a 70 ani — de Consiliul de Stat al R. D. Germane pentru activitatea eminenței Sale în slujba patriei și a păcii.

P. C. rector Sofron Vlad aduce cuvântul Institutului Teologic Universitar (ortodox) din Sibiu, arătând legăturile de prietenie ce există între Biserica Ortodoxă și Biserica Evanghelică, eminența Sa D. Fr. Müller, episcopul evanghelic C.A. din Sibiu fiind un bun prieten cu I. P. S. Mitropolit Nicolae și Institutul ortodox cu Institutul evanghelic aflându-se în relații frățesti.

În 17 septembrie a. c. episcopul D. Mitzenheim a participat la slujba din catedrala evanghelică, unde a și predicat. După aceea a vizitat Institutul Teologic Universitar ortodox, unde a cercetat Capela, Biblioteca, sălile de curs și rectoratul. În capelă un grup de studenți teologi au întâmpinat de înaltul oaspe cu imne bisericesti, P. C. rector S. Vlad și Pr. bibliotecar I. Beju au dat explicațiile necesare. Aflind că Institutul nostru

are 150 ani de activitate, că pregătește preoți pentru Eparhiile Ardealului și Banatului, că are o Bibliotecă așa de bogată, condiții de muncă și rugăciune bune, Eminența Sa și-a exprimat bucuria și mulțumirea de a fi văzut un Institut Teologic cu tradiții vechi și cu activitate așa de frumoasă.

La sfârșit Eminența Sa, episcopul D. Mitzenheim a semnat în Cartea de Aur a Institutului — P. C. pr. rector S. Vlad a mulțumit Eminenței Sale pentru onoarea ce a făcut Institutului, iar Eminența Sa a asigurat că bunele impresii ce le-a avut le va comunica Bisericii evanghelice din R. D. Germană.

Am amintit pe scurt vizita acestui venerabil episcop evanghelic german, numai în latura de legătură cu Arhiepiscopia noastră și cu Institutul nostru. Aceste momente au fost prilej de înfrățire creștinească, de adincire a convingerii că lupta unită a popoarelor va înlătura umbra războiului și va duce la biruință lumina păcii, de bucurie că la această luptă aducem și noi creștinii din toate Bisericile partea noastră de contribuție.

N.

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

Sînt patru sărbători mari închinare de Biserică Sf. Fecioare: una am sărbătorit-o la 8 septembrie, — Nașterea Maicii Domnului, — la începutul anului bisericesc; a doua este aceasta, pe care o sărbătorim în 21 noiembrie: „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” sau *Ovidenia*, cum i se mai spune în popor, cu numele vechi slavonesc. Celelalte sînt Buna Vestire și Sîntămăria Mare.

În sărbătoarea de astăzi, Biserica ne prezintă pe Maica Domnului copilă de 3 ani. Dumnezeuști ei părinți, Ioachim și Ana, au avut-o la bătrînețe, în urma unor stăruitoare rugăciuni. În rugăciunile lor au făgăduit că dacă vor avea un copil îl vor așeză în Templu, adică lui Dumnezeu. După legea ebraică toți întii născuți erau destinați Templului, adică lui Dumnezeu. Cum era un singur trib însărcinat cu servirea religioasă, cel al lui Levi, — întii născuți din celelalte triburi erau răscumpărați, dîndu-se templului jertfe în bani și animale. Totuși erau din acești întii născuți ai altor triburi, care rămîneau să servească templul. Așa este Samuil, bătrînul Simeon și proorocita Ana. Deci cei cari voiau cu tot dinadinsul să-și lase primul copil la templu, puteau s-o facă. Erau multe servicii cari puteau fi îndeplinite de cei cari de mici erau dedicați templului.

Sfînta Fecioară urmează o cale specială. Ea trebuia să fie fecioara, despre care profeții vorbiseră cu sute de ani înainte, că va naște pe Mesia în chip miraculos. De aceea și petrecerea la Templu se întinde pe toată durata copilăriei sale sfînte. Părinții o duc la Templu cînd ea avea 3 ani. Arhiereul Zaharia o primește pe Sfînta Fecioară și o duce în Sfînta Sfintelor unde arhiereul intra o singură dată pe an. Acolo se păstrau Tablele Legii, în arca alianței. Tablele Legii erau cuvîntul lui Dumnezeu către oamenii Vechiului Testament. Sfînta Fecioară avea să fie altă arcă a alianței, care va purta în sine Cuvîntul lui Dumnezeu, pe Iisus Hristos. De aceea arhiereul o duce în Sfînta Sfintelor.

Văzînd pe Sf. Fecioară mergînd, dusă de sfinții ei părinți la Templu, să cugetăm o clipă la acest act și la cele ce urmează după aceea. La vîrsta de trei ani la templu merge o copilă frumoasă ca un înger. Mai toți copiii la vîrsta aceasta și pînă mai tîrziu sînt frumoși ca niște îngeri. Frumusețea le-o dă nu culoarea feții sau o deosebită conformație fizică. Frumusețea lor are ceva aparte, căci este alimentată de ceva interior, de nevinovăția lor. Nevinovăția aceasta interioară face să apară pe fața lor o atracție, un ce deose-

bit de plăcut, pe care noi o numim frumusețe.

La această vîrstă îngerească, Sfînta Fecioară este adusă la Templu și stă aci pînă la vîrsta majoratului. Tradiția sfîntă spune că nu părăsește Templul în tot acest timp și este hrănită cu hrană cerească de îngerul Gavriil. Tradiția aceasta este vrednică de toată crezarea, deoarece în viața sfinților, nu rară este această intervenție cerească pentru hrana neobișnuită a oamenilor. Sf. Ilie este hrănit de înger, cînd fuge din fața Izabelei în pustie. Poporul iudeu, în pustia Sinai, este hrănit cu mană cerească, o hrană care este descrisă în mod amănunțit în Sf. Scriptură și care are toate calitățile necesare pentru alimentarea substanțială a corpului.

Sfînta Fecioară a fost hrănită în chip minunat pentru că trupul ei sfînt avea să fie scara divină pe care cobora Dumnezeu din cer pe pămînt. Apariția îngerilor îi este familiară. De aceea mai tîrziu cînd apare arhanghelul Gavriil, apariția lui nu o spăimîntă, neobișnuită îi este numai vestea nașterii Domnului, pe care i-o aduce.

Trebuia Sf. Fecioară că crească la Templu pentru că avea să fie vasul cel ales, potirul prea frumos, podul de aur, pe care să pășească Dumnezeu din cer pe pămînt. Trebuia crescută la Templu, pentru că numai la Templu putea să dobîndească tăria de a rezista împotriva miniei lui Irod, — cu pruncul în brațe să străbată arșița și pustietatea, din Palestina pînă-n Egipt și apoi de acolo să se întoarcă înapoi. Trebuia să crească la Templu pentru ca să poată avea tăria să vadă pe Fiul ei, judecat de Pilat, batjocorit și pedepsit să moară pe cruce între tîlhari. Numai Acea care crescuse la Templu, putea să reziste să stea la picioarele crucii, să-și vadă Fiul în spasmele agoniei.

Biserica sărbătorește în fiecare an această intrare în Biserică a Sf. Fecioare. Pe lângă faptul că sărbătoarea ne aduce în fața sfîntului altar să săvîrșim împreună Sf. Liturghie, în cinstea Maicii Domnului, ca să pogoare peste inimile noastre și-n viața noastră, liniștea și împăcarea sufletească, noi ne aducem totodată aminte că fiecare creștin are o zi de intrare în Biserică: e ziua în care a fost botezat. Și asemeni Maicii Domnului sîntem și noi, creștinii, hrăniți cu hrană cerească în Biserică, adică cu Sf. Impărtașanie. Această hrană cerească, Fiul ei, a dat-o tuturor creștinilor s-o ia sub forma pîinii și a vinului, care se transformă în scumpul său Trup și Sânge la Sf. Liturghie.

Pr. I. SANDA

Sfîntul Ioan Gură de Aur

Credincioșii cunosc numele marelui Sfînt de la Liturghia care-i poartă numele. Ei mai știu că a fost un predicator așa de vestit, încît s-a spus că are „gura de aur”. Viața lui însă ne arată și dragostea lui de cei săraci și umili.

Lumina zilei o vede la anul 347 în Antiohia Siriei. Tatăl său, Secund, deținea o poziție înaltă în oastea din Siria. Dar îndată după nașterea Sf. Ioan, el muri.

Grija creșterii lui Ioan va rămîne de aici înainte în seama mamei sale, Antuza. Inzestrată de Dumnezeu cu virtuți alese, deși rămasă văduvă la vîrsta de 20 de ani, ea renunță la o a doua căsătorie, ca să se poată dedica cu dragoste și grijă neîmpărțită creșterii fiului său, unica mîngîiere ce-i rămăsese. Pe lângă educația aleasă dată de mama sa, Sf. Ioan a avut parte în tinerețele sale și de învățători buni. Pe lângă științele de drept, a studiat filozofia și cu deosebire retorica la retorul Libaniu. Talentul său cuvîntător (oratoric) s-a arătat de timpuriu și cultivîndu-l cu sîrguință, la sfîrșitul studiului a obținut rezultate atît de frumoase, încît a atras admirația tuturor colegilor, ba chiar și a renumitului său învățător. Sf. Ioan a compus la încheierea cursului o atît de frumoasă cuvîntare încît un istoric a scris: „Nu numai oameni de rînd, căci aceasta n-ar însemna mult, ci însuși retorul Libaniu cel cu nume universal a rămas uimit de limba aleasă, de frumusețea gîndurilor și de tăria argumentelor”, și apoi citează următoarea scrisoare a lui Libaniu către Ioan: „După ce am primit cuvîntarea ta frumoasă și plină de podoabe, am citit-o unor mari măiestri în arta cuvîntării. Intre dînșii nu s-a afla nici unul, care să nu-și fi arătat plăcerea prin aplauze și aclamații, făcînd totul ce obișnuiesc oamenii să facă atunci cînd sînt uimiți”.

La început se făcu avocat. Dar în curînd urmînd îndemnul stăruitoare ale prietenului său Vasile, pe care și-l cîștigase în decursul studiilor, se retrage din sgomotul lumii, pentru ca să se dedice în liniște rugăciunii și studiului Sf. Scripturi. Din acel timp a început să ducă împreună cu Vasile o viață creștină evlavioasă, pe care n-a părăsit-o niciodată.

Pe vremea aceea scaunul episcopal din Antiohia îl ocupa sf. Meletie, care cunoscînd calitățile alese ale tînarului Ioan, îl luă lângă sine și îl introduse în învățăturile creștine. În apropierea episcopului petrecu Ioan 3 ani de zile. După exilarea lui Melefie (372), Ioan cu prietenul său Vasile își continuă studiile.

Devenind vacante două scaune episcopale, gîndurile celor care erau chemați să aleagă episcopi, se îndreaptă spre cei doi prieteni, a căror faimă se dusesse pînă departe: Ioan și Vasile. Vasile primește episcopatul fiind încredințat că și st Ioan va primi. Ioan însă, temîndu-se pentru vîrsta sa de 26 ani, s-a refugiat din fața delegației ce-l cerea ca episcop. Vasile îi face reproșuri pentru această faptă, iar Sf. Ioan, ca să se desvinovățească, scrie cartea „Despre preoție”, în care arată răspunderea împreună cu această frumoasă și înaltă chemare. Sf. Ioan se retrage la o mănăstire în apropierea Antiohiei, unde se dedică studiului Sf. Scripturi și meditației.

La anul 381 episcopul Meletie, întors în mijlocul turmei, îl hirotoni diacon pe Sf. Ioan. De acum începe să se afirme și ca scriitor, Sf. Ioan cîștigînd dragostea credincioșilor.

În anul 386 episcopul Flavian îl hirotoni preot și îl rîndui ca predicator la cea dintîi biserică din Antiohia.

Succesul celei dintîi cuvîntări a fost desăvîrșit, încît credincioșii exclamă, că astfel de cuvîntător ei n-au mai auzit. De aici înainte el își închină

(Continuare în pag. 4)

SFINTUL IOAN GURĂ DE AUR

(Continuare din pag. 3)

munca chemării sale de predicator, îndemnând și povățuind pe credincioși, prin puterea cuvântului și a faptei deopotrivă, pe calea vieții creștinești.

În anul 397, devenind vacant scaunul patriarhal din Constantinopol, Sf. Ioan a fost ales patriarh.

În anul 398 la 26 februarie a fost sfințit patriarh al Constantinopolului de către Teofil, patriarhul Alexandriei. Așezat în scaun Sf. Ioan începe o nouă muncă. Biserica a luat avânt necunoscut pînă atunci, datorită abnegației și dragostei nețărmurite cu care Sf. Ioan Gură de Aur îngrijea de ea, de cler și credincioși. Pentru că Sf. Ioan critica aspru pe bogații nemiloși, chiar și pe împărăteasa Eudoxia pentru viața ei dezordonată, el fu trimis în exil de două ori. Prima dată poporul l-a adus înapoi. A doua oară, în anul 404, la câteva zile după Rusalii, împăratul hotărî exilarea Sf. Ioan, cerîndu-i să părăsească de bună voie cetatea. După o călătorie de 70 de zile, el a ajuns la Cucuz, în Armenia Mică, unde avea să sufere amarul exilului.

Dar nici acest loc de exil nu a fost pe placul dușmanilor Sf. Ioan Gură de Aur, ci ei au uneltit să-l exileze în alt loc. Astfel, la anul 407, în luna lui iulie, Sf. Ioan Gură de Aur ia din nou drumul exilului spre Pityus, un loc pe țărmul răsăritean al Mării Negre. Însă nu a putut ajunge pînă acolo, căci îmbolnăvindu-se, în ziua de 14 septembrie 407, strigînd cu glas mare: „Mărire lui Dumnezeu pentru toate”, adormi în Domnul.

Osemintele Sf. Ioan Gură de Aur au fost așezate în ziua de 27 ianuarie 438 în biserica Sf. Apostoli din Constantinopol.

Astfel s-a sfîrșit acest vrednic urmaș al lui Hristos și al Apostolilor.

Sf. Ioan Gură de Aur a lăsat în urmă scrieri care sînt adunate în 18 volume mari. El a scris cuvîntări asupra Sf. Scripturi, cărți de apărarea credinței ortodoxe, cărți cu conținut moral, o mulțime de scrisori adresate diferiților credincioși, o Sf. Liturghie ș. a.

În cuvîntările și scrierile sale Sf. Ioan Gură de Aur arată pe larg cum trebuie înțeleasă și trăită dragostea față de om. Această dragoste o arată el prin faptul că în fiecare om îl vede întrupat pe Hristos și că, deci, în fiecare semen al nostru îl întîlnim pe Hristos. Este o dragoste care izvorește din Sf. Evanghelie.

Din această dragoste de om, Sf. Ioan Gură de Aur își face un program în care biciuiește aspru nedreptățile sociale din vremea lui. Bogații trăiau în lux, iar săracii se luptau cu cea mai neagră mizerie. Sf. Ioan pornește de la credința că Dumnezeu i-a făcut pe toți egali, iar dacă fiecare om ar lua din bunurile materiale ale pămîntului numai cît îi trebuie, n-ar exista bogați și săraci, unii avînd mai mult decît le trebuie, iar alții nici strictul necesar. Averile agonisite de bogați le pune pe seama lăcomiei și a nedreptății.

Tot din această dragoste față de om el luptă împotriva sclaviei, a exploatării omului de către om. El prețuiește munca și pe muncitor.

Sf. Ioan Gură de Aur a fost un mare apărător al păcii. Preocuparea lui pentru pace pleca atît din principiul dragostei și păcii creștine, cît și din nevoia omenească pentru pace.

Pacea e mama tuturor bunurilor. Pacea permite dezvoltarea culturii și a bunurilor materiale și morale de tot felul. Sf. Ioan Gură de Aur a reușit să creeze în mediul său din Antiohia și Constantinopol o atmosferă de pace.

Aruncînd o privire peste tot ceea ce a fost și a făcut Sf. Ioan, putem zice că nu în zadar a fost numit „Gură de Aur” și înțelept tîlcuitor al tainelor lui Dumnezeu și flacăra virtuții.

Biserica noastră serbează amintirea acestui mare sfînt în zilele de 13 noiembrie, 27 și 30 ianuarie.

Diacon C. VOICU

Deschiderea cursurilor la Institutul Teologic Univ. Sibiu

Duminică, 8 octombrie a. c. a avut loc festivitatea deschiderii cursurilor la Institutul Teologic Universitar din Sibiu. La Sf. Liturghie din Catedrală a predicat P. C. prot. prof. Milan Šesan despre Iisus Hristos — lumina credinței cei adevărate, cu aplicare la studenții teologi și a rostit rugăciunea de deschidere I. P. C. vicar Traian Belășcu.

Programul festivității — desfășurat în Aula Institutului — a cuprins două bucăți corale, executate de corul teologilor sub conducerea P. C. prof. Gh. Șoima și două cuvîntări.

P. C. Pr. rector Sofron Vlad spune că noul an va fi „o verigă nouă, care se adaugă la șirul lung al celor 150 ani de activitate neîntreruptă a Institutului” și anunță că serbările legate de aniversarea a 150 ani de existență au fost amînate din pricină că Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae n-a putut fi în mijlocul nostru din motive de sănătate. „Noi, toți, dorim prețuitului nostru ierarh grabnică refacere, ca să-l putem avea iar în mijlocul nostru”.

Evocă apoi „generațiile de preoți, care s-au format în această școală și care aproape toți erau răsăriți din pătura noastră țărăneasă”. Aceștia au învățat la Institutul nostru de la dascălii lor nu numai carte, ci și dragoste de popor și lege.

Astăzi Institutul nostru primește candidați din cele cinci Eparhii de dincoace de Carpați. Condițiile de muncă de aici s-au îmbunătățit în mod simțitor. Ierarhii, care priveghează la bunul mers al Institutului, profesorii bine pregătiți și cu tragere de inimă, biblioteca bogată, Capela liniștită, întreg programul de învățare, rugăciune și disciplină, ajută fiecărui student teolog să-și îmbogățească mintea cu cunoștințe temeinice variate și să-și formeze caracterul moral în așa fel încît să fie slujitori vrednici, cu cuvîntul și cu fapta, ai voii lui Dumnezeu. Azi fața satelor noastre s-a schimbat. Școlile, căminelē culturale, răspindirea cărților, revistelor și ziarelor, și alte mijloace au dus la ridicarea nivelului cultural al țăranilor, și deci și al credincioșilor. Azi preotul nu mai are de împlinit sarcini cultural-economice. El este chemat să-și împlinească misiunea sa religios-morală la nivelul vremurilor noi. De aceea studenții teologi trebuie să fie temeinic pregătiți, însușești de dragoste de Biserică și de dragoste de Patrie. Patria „este mama noastră a fiecăruia. Cum fiecare copil își iubește mama, și noi ne iubim Patria, care astăzi, după războaiele devastatoare ale trecutului, se reface ca pasărea Phönix din cenușa ei proprie prin energia clocotitoare pe care cei căliți în suferințe au știut să facă să circule prin toate arterele ei”. Azi cînd avem pilda muncii rodnice în toate sectoarele și studenții teologi trebuie să muncească, să se pregătească spre a deveni necesari și folositori în misiunea ce o vor împlini ca preoți, propovăduitori cu cuvîntul și fapta ai buneînțelegeri, ai duhului de unire și înfrățire, ai duhului păcii în lume.

E necesar să avem un ideal, să-l slujim cu eroism și să fim oameni activi, de inițiativă, de muncă. Idealul este slujirea mîntuirii credincioșilor, slujirea binelui obștesc. El ne cheamă la eroism, la jertfă, prin care ne dăruim tot ce avem mai bun binelui comun. Iar inițiativa transpune în practică idealul și eroismul.

Mulțumește Departamentului Cultelor și prin el cîrmuirii Statului nostru pentru sprijinul acordat Institutului. Mulțumește P. F. Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. P. S. Mitropolit Vasile al Banatului, P. S. Episcop Nicolae al Aradului, Teofil al Clujului și Valerian al Oradiei, pentru grija ce o au de acest Institut Teologic.

P. C. vicar Traian Belășcu transmite binecuvîntarea I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, care din binecuvîntate pricină — nu poate fi de față

la această festivitate. Amintește apoi că Institutul nostru împlinește anul acesta 150 ani de activitate. Aniversarea a 150 ani se face la altă dată după cuvîntă.

Adresîndu-se studenților teologi, zice: „Voi vă bucurați de viața cea nouă din patria noastră”. De aceea se cuvine — ca niște adevărați studenți — să vă cultivați mintea, făcîndu-vă o cultură generală. Să prețuiți știința și să cunoașteți uimitoarele realizări ale științei sovietice. Ca teologi trebuie să străluciți în virtuțile bunătății, smereniei, înțelepciunii și să aplicați Evanghelia în noile împrejurări ale vieții. Așa veți fi utili și pentru Biserica noastră și pentru poporul și țara noastră.

Sf. Ap. Pavel zice: „răscumpărați vremea”, adică nu pierdeți timpul în zadar, ci folosiți fiecare clipă, folosiți „ziua de azi”, în muncă și rugăciune.

Marii Mitropoliți, Andrei Șaguna și Nicolae Bălan, au citorit Catedrala, capela, biblioteca și tot ce se vede aici, ca să aveți condiții bune de pregătire, să vă puteți forma ca viitori preoți ai parohiilor noastre, vrednici de această misiune. Se cuvine dar, să duceți în Institut o viață de muncă, studiu, rugăciune și disciplină.

Pe întreg cuprinsul Patriei noastre se desfășoară între 7 octombrie—7 noiembrie mari serbări, închinare prieteniei romino-sovietice. Legăturile de prietenie dintre poporul român și popoarele sovietice sînt trainice și rodnice. Și noi participăm la aceste serbări și dăm expresie acestei prietenii, alături de oamenii muncii din țara noastră

Mulțumind Departamentului Cultelor și tuturor susținătorilor acestui Institut, ca și oaspeților, urează profesorilor și studenților teologi spor la muncă în noul an universitar.

Așa s-a început anul 151, cu rîvnă de muncă și încredere în viitorul de pace și fericire a poporului și patriei noastre scumpe. N. M.

† Preot Petru Medeșan

Duminică în 13 august 1961 a fost prohodit în sfînta biserică din comuna Cornești, Protopopiatul Tîrnăveni, preotul pensionar Petru Medeșan, adormit în Domnul după o grea suferință la vîrsta de 78 ani.

Pe lângă familia îndoliată au înconjurat sicriul încărcat cu jerbe de flori și cununi, soborul de preoți în frunte cu protopopul Asachie Marcovici și mulțimea de credincioși din parohiile Cornești, Crăești și Adămuș, deservite de adormitul duhovnic în cei 54 de ani închinați la Altarul Domnului.

După slujba îndătinată la înmormîntarea preoților de mir, a cuvîntat P. C. Protopop relevînd în numele I. P. Sf. Nicolae, al P. V. Consiliul Arhiepiscopesc și al protopopiatului Tîrnăveni, activitatea multilaterală și realizările mai de seamă ale răposatului, printre cari vrednice de amintit sînt înălțarea bisericii din parohia Adămuș și munca depusă timp de 3 ani în fruntea protopopiatului Tîrnăveni.

Cucernicii preoți Țetcu Vasile, Deac Simion și Platon Nicolae au arătat în cuvîntări adînc simțite hărnicia și meritele iubitelui lor frate în Hristos, Petru, care pînă în clipele din urmă ale vieții sale a dat îndrumări administrative și contabile cu pricepere uimitoare.

Preotul reformat din Cornești a încheiat seria cuvîntărilor, vorbind în numele celor 4 preoți protestanți și al credincioșilor prezenți la înmormîntare.

Adormitul în Domnul, pr. P. Medeșan a fost așezat spre veșnică odihnă în țintirimul parohial, alături de părinți, moși și strămoși.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească cu dreptii!

Pr. A. M.